Lietas arhīva Nr. CA-0033-23/7
ECLI:LV:VAT:2023:0207.C71131022.8.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Valmierā 2023.gada 7.februārī

Vidzemes apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģija:
tiesnesis referents Dailis Lazdiņš, tiesnesis Agris Bukavs, tiesnese Zaiga Cera

izskatīja rakstveida procesā civillietu maksātnespējīgās /Nosaukums 01/administratores prasībā pret akciju sabiedrību /Nosaukums A/ par parāda piedziņu sakarā ar maksātnespējīgās /Nosaukums 01/ administratores apelācijas sūdzību par Vidzemes rajona tiesas 2022.gada 14.oktobra spriedumu.

Aprakstošā daļa

2022.gada 4.janvārī prasītāja maksātnespējīgās /Nosaukums 01/ (turpmāk - maksātnespējīgā /Nosaukums 01/) administratore Rita Skrinda cēlusi tiesā prasību pret atbildētāju akciju sabiedrību /Nosaukums A/, kurā lūdz tiesu:

- piedzīt no akciju sabiedrības /Nosaukums A/ kompensāciju 179884,19 EUR.

Prasībā norādīti turpmāk minētie apstākļi.

Ar Kurzemes rajona tiesas 2020.gada 23.novembra spriedumu civillietā Nr.C69424620 pasludināts /Nosaukums 01/" maksātnespējas process un par administratori iecelta Rita Skrinda.

2016.gada 1.februārī puses noslēgušas līgumu par kravu pārvadājumiem (turpmāk - Līgums).

Saskaņā ar Līguma 1.1.1. un 1.1.3.punktu atbildētāja (pasūtītājs) uzdevusi, bet prasītāja (pārvadātājs) uzņēmusies pasūtītājas interesēs izpildīt darbu kompleksu, kas saistīts ar pasūtītāja produkcijas (alus, alkoholisko dzērienu, bezalkoholisko dzērienu) pārvadāšanu, pieņemšanu no pasūtītāja klientiem un nodošanu pasūtītāja klientiem saskaņā ar pasūtītāja uzdevumiem vai sagatavotu maršrutu grafiku, saskaņā ar pasūtītāja uzdevumu veikt pasūtītāja citu preču un kustamās mantas, kas saistītas ar tā darbības nodrošināšanu - tirdzniecības iekārtas, saldējamās iekārtas, reklāmas materiāli un citu pārvadāšanu, pieņemšanu no pasūtītāja klientiem un pārvadāšanu pasūtītāja norādītajā laikā uz tā norādītu vietu.

Līgums noslēgts līdz 2016.gada 31.decembrim un turpmāk automātiski pagarināts par vienu kalendāro gadu (Līguma 7.1.punkts).

Līguma 7.1.punktā noteikti arī Līguma izbeigšanas nosacījumi - abām pusēm ir tiesības priekšlaicīgi un vienpusēji izbeigt Līgumu sešus mēnešus iepriekš rakstiski paziņojot par to otrai pusei.

Savukārt Līguma 7.2.punktā paredzēts, ka ja pasūtītājs izbeidz Līgumu, nebrīdinot rakstiski par to pārvadātāju sešus mēnešus iepriekš, pārvadātājam ir tiesības saņemt kompensāciju par priekšlaicīgu Līguma izbeigšanu sešu mēnešu rēķinu summas apmērā, ko pasūtītājs maksāja pārvadātājam par veiktajiem transporta pakalpojumiem, par pamatu ņemot pēdējo sešu mēnešu vidējo maksāto summu.

Atbildētājas finanšu, IT un loģistikas daļas vadītāja /pers. C/ vērsusies pie prasītājas ar 2019.gada 18.marta paziņojumu - pretenziju, kurā informējusi, ka ar 2019.gada 26.oktobri pilnībā pārtrauks Līgumu par kravu pārvadājumiem Kurzemes reģionā, bet ar 2019.gada 1.jūniju būtiski samazinās piešķirtos maršrutus Kurzemes reģionā un līdz 2019.gada 26.oktobrim tos piešķirs tikai nepieciešamības gadījumā, sazinoties ar pārvadātāja pārstāvi.

Prasībā arī norādīts, ka atbildētāja piestādījusi prasītājai 2019.gada 8.maijā sagatavoto vienošanos par abpusēju Līguma izbeigšanu, kas nav noslēgta, jo neatbilda prasītājas interesēm un vajadzībām.

2019.gada jūnijā prasītāja nav saņēmusi no atbildētājas kravas pārvadājumu pasūtījumus, kas faktiski liecina par priekšlaicīgu un vienpusēju Līguma izbeigšanu.

2019.gada 1.jūlija prasītāja nosūtījusi atbildētājai pretenziju, kurā pieprasījusi atbildētājai samaksāt prasītājai kompensāciju 179884,19 EUR apmērā par priekšlaicīgu Līguma izbeigšanu, pamatojoties uz Līguma 7.1. un 7.2.punktu. Kompensācija aprēķināta sešu mēnešu rēķinu summas apmērā: par 2018.gada decembri 26211,01 EUR, par 2019.gada janvāri 23959,39 EUR, par 2019.gada februāri 21508,37 EUR, par 2019.gada martu 26915,97 EUR, par 2019.gada aprīli 34055,37 EUR, par 2019.gada maiju 47234,08 EUR, ar apmaksas termiņu 2019.gada 10.jūlijs.

Atbildētāja 2019.gada 3.jūlijā iesniegusi prasītājai iebildumus par kompensācijas pieprasījumu, uz ko prasītāja sniegusi atbildi 2019.gadā 1.augustā.

Atbildētāja 2019.gada 13.augustā iesniegusi prasītājai zaudējumu atlīdzības pieprasījumu par summu 603949,79 EUR, atsaucoties uz 2012.gada 1.marta līgumu par kravu pārvadājumiem, kādu puses netika noslēgušas un 2016.gada 1.februāra Līgumā nav norādīts, ka tas būtu pārjaunojama Līgums.

Prasītājai 2020.gada 23.novembrī pasludināts maksātnespējas process, bet kreditora pretenziju Maksātnespējas likuma 73.pantā noteiktajā kārtībā atbildētāja netika iesniegusi, un ir iestājies prasījuma noilgums.

Prasītāja uz atbildētājas e-pastu 2021.gada 15.septembrī nosūtījusi pretenziju par kompensācijas 179884,19 EUR samaksu, par ko atbildētāja 2021.gada 23.septembrī iesniegusi iebildumus.

Prasītāja uzskata, ka atbildētāja ar faktisko rīcību priekšlaicīgi izbeigusi Līgumu. No sarakstes secināts, ka Finanšu, IT un loģistikas daļas vadītāja /pers. C/ formāli paziņojusi par Līguma pārtraukšanu ar 2019.gada 26.oktobri. Atbildētāja pilnībā pārtraukusi Līguma izpildījumu no 2019.gada jūnija, neveicot kravu pārvadājumu pasūtījumus un nesniedzot maršrutu grafikus. Atbildētāja vienpusēji izbeigusi Līgumu ar 2019.gada 1.jūniju, līdz ar to tā nav ievērojusi Līgumā noteikto vienpusējas Līguma izbeigšanas kārtību - sešu mēnešu brīdināšanas termiņu, nodarot kaitējumu prasītājas interesēm. Atbildētājai par Līguma pārtraukšanu bija jābrīdina ne vēlāk kā 2018.gada 1.decembrī.

Prasība pamatota ar Civillikuma 1402., 1584., 1587., 1589., 1590. pantu, 1652.panta 3.punktu, Maksātnespējas likuma 65.panta 6.punktu,

67.panta 3.punktu.

Atbildētāja akciju sabiedrība /Nosaukums A/ savā 2022.gada 11.februāra rakstveida paskaidrojumā par prasību norāda, ka to neatzīst turpmāk minēto apstākļu un argumentu dēļ.

Pamatojoties uz Līguma 7.1.punktu 2019.gada 26.aprīlī atbildētāja paziņojusi prasītājai par vienpusēju Līguma izbeigšanu, norādot, ka Līgums tiks pārtraukts ar 2019.gada 26.oktobri, t.i., pēc sešiem mēnešiem no 26.aprīļa paziņojuma nosūtīšanas dienas. Vienlaikus atbildētāja informējusi, ka prasītājas pakalpojumus turpmāko sešu mēnešu termiņā izmantos tikai nepieciešamības gadījumā, kā pamatojumu norādot zaudējumu risku, kas varētu rasties prasītājas nepienācīgi izpildītu saistību dēļ.

Pēc Līguma uzteikuma nosūtīšanas puses uzsākušas savstarpēju komunikāciju par iespējamo situācijas risinājumu. Atbildētāja piedāvājusi noslēgt vienošanos par Līguma pārtraukšanu ar 2019.gada 1.jūniju, tādējādi nepieprasot no prasītājas līgumsodu par termiņā neveiktajām piegādēm un zaudējumu atlīdzību.

Prasītājas valdes locekle /pers. E/ telefoniski piekritusi minētajam risinājumam, kā rezultātā 2019.gada 8.maijā viņai nosūtīts vienošanās projekts saskaņošanai. 2019.gada 17.maijā /pers. E/ e-pasta vēstulē apstiprinājusi, ka prasītājai nav iebildumu pret vienošanās saturu, līdz ar to lūgusi nosūtīt parakstīšanai vienošanās oriģinālu, taču prasītāja to nav parakstījusi, bet 2019.gada 1.jūlijā nosūtījusi atbildētājai pretenziju par kompensācijas 179884,19 EUR samaksu par priekšlaicīgu Līguma izbeigšanu.

2019.gada 1.jūlija pretenzijā norādīts, ka atbildētājas saņemtā vienošanās esot uzskatāma par vienpusēju atkāpšanos no Līguma, neievērojot 7.1.punktā noteikto sešu mēnešu termiņu. Līdz ar to prasītājai saskaņā ar Līguma 7.2.punktu esot tiesības saņemt kompensāciju sešu mēnešu rēķinu summas apmērā, par pamatu ņemot pēdējo sešu mēnešu laikā izrakstīto rēķinu vidējo summu. Vienlaikus prasītāja atkārtoti apliecinājusi savu gatavību parakstīt vienošanos.

2019.gada 3.jūlijā atbildētāja nosūtījusi iebildumus pret kompensācijas pieprasījumu, norādot, ka vienošanās nav uzskatāma par vienpusēju Līguma izbeigšanu no atbildētājas puses, bet gan par centieniem atrisināt domstarpības ārpus tiesas. Tā kā prasītāja vienošanos nav parakstījusi, atbildētāja norādījusi, ka Līguma uzteikums nav atsaukts un līdz ar to tas ir spēkā līdz 2019.gada 26.oktobrim. Tāpat atbildētāja atkārtoti norādījusi, ka piedāvājums noslēgt vienošanos ir uzskatāms par kompromisu konkrētajos apstākļos, jo atbildētājai ir tiesības pieprasīt no prasītājas līgumsodu par Līguma pārkāpumiem un zaudējumu atlīdzību, no kā atbildētāja ir gatava atteikties vienošanās parakstīšanas gadījumā.

2019.gada 13.augustā atbildētāja nosūtījusi prasītājai zaudējumu atlīdzības pieprasījumu Nr.NOS-105, kurā norādīts, ka atbildētāja ir aprēķinājusi līgumsodu par produkcijas neizvešanu vai kavētu izvešanu 2018. un 2019.gadā, taras un inventāra neatgriešanu vai kavētu atgriešanu, kā arī tiešos zaudējumus par citu pārvadātāju piesaistīšanu prasītājas vietā, pieprasot prasītājai samaksāt līgumsodu un atlīdzināt zaudējumus 603949,79 EUR, uz ko prasītāja nav sniegusi atbildi.

2020.gada 23.novembrī pasludināts prasītājas maksātnespējas process, par ko atbildētāja uzzināja no 2021.gada 15.septembrī atbildētājai nosūtītās prasītājas maksātnespējas administratores Ritas Skrindas pretenzijas par parāda atmaksu Nr.0309/00419/2021-NOS/MPA.

Atbilstoši pretenzijā norādītajam prasītājas maksātnespējas administratore ir konstatējusi, ka atbildētāja ar faktisko rīcību izbeigusi Līgumu pirms 2019.gada 26.oktobra, jo pārtrauca to pildīt. Līdz ar to administratore lūdza apmaksāt kompensāciju 179884,19 EUR apmērā.

2021.gada 23.septembrī atbildētāja nosūtījusi prasītājai iebildumus pret pretenziju par parāda atmaksu, norādot, ka maksājuma pieprasījumu uzskata par nepamatotu.

Tā vietā, lai veiktu atklātas pārrunas par finanšu un darba organizācijas problēmām, prasītāja bez saskaņošanas regulāri grozījusi maršrutu grafikus un atsevišķos gadījumos paziņojusi par nespēju izpildīt saistības vispār.

Atbildētāja pēc Līguma uzteikuma nosūtīšanas 2019.gada 26.aprīlī turpinājusi izmantot prasītājas pakalpojumus, veicot 2019.gada maijā jaunus pasūtījumus, ko apliecina prasības pieteikumā norādītais, ka atbildētāja no 2019.gada 1.jūnija pārstājusi veikt kravu pārvadājumu pasūtījumus un sniegt maršrutu grafikus.

Tāpat atbildētāja, atbilstoši Līguma prasībām, godprātīgi un savlaicīgi samaksājusi par prasītājas sniegtajiem pakalpojumiem 2019.gada maijā 47234,08 EUR, kas ievērojami pārsniedzis iepriekšējos piecos mēnešos izrakstīto rēķinu summas.

Norādīts, ka prasītājas darbības pēc Līguma uzteikuma saņemšanas, nespējot izpildīt Līgumu maija mēnesī, apstiprinājušas atbildētājas pārliecību, ka prasītājas pakalpojumu turpmāka izmantošana radīs atbildētājai tikai zaudējumus, līdz ar to atbildētāja savas saimnieciskās darbības interešu vārdā bijusi spiesta meklēt citus sadarbības partnerus, lai izvairītos no prasītājas pakalpojumu izmantošanas.

Šajā sakarā atbildētājai izdevies vienoties ar citu sadarbības partneri pārvadātāju, kas ar 2019.gada 1.jūniju bijis gatavs nodrošināt atbildētājas produkcijas pārvadāšanu Kurzemes reģionā, kas nenozīmē, ka tādējādi atbildētāja būtu izbeigusi Līgumu pirms 2019.gada 26.oktobra.

Norāda, ka atbildētājai bijusi rīcības brīvība izmantot prasītājas pakalpojumus tādā apmērā, kādā tā uzskata par nepieciešamu vai vēlamu. Līgums nav paredzējis nekādus ekskluzivitātes noteikumus, proti, atbildētājai nebija liegts paralēli sadarboties ar citiem pārvadātājiem Kurzemes reģionā Līguma spēkā esamības laikā.

Atbildētāja norāda, ka Līguma 2.5.punkts attiecas uz minimālo vienas kravas apjomu, nevis nosaka minimālos kravu pārvadājuma apjomus, un tas nav atzīstams par pušu vienošanos attiecībā uz prasītājas sniegto pakalpojumu minimālo apjomu un regularitāti. Prasītāja nevarēja paļauties uz to, ka atbildētājas veikto pasūtījumu apjoms paliks nemainīgs visā Līguma darbības laikā, it sevišķi pēc atbildētājas paziņojuma par Līguma vienpusēju izbeigšanu saskaņā ar 7.1.punktu, ja tā pamatā ir prasītājas nespēja pienācīgi izpildīt Līgumā paredzētās saistības.

Pēc Līguma uzteikuma nosūtīšanas pušu starpā norisinājās sarunas par Līguma izbeigšanu vienošanās ceļā, kā rezultātā atbildētāja sagatavoja, parakstīja un nosūtīja prasītājai 2019.gada 8.maija vienošanos par abpusēju Līguma izbeigšanu. Neskatoties uz to, ka prasītājas valdes locekle /pers. E/ e-pasta sarakstē piekrita vienošanās saturam, no prasītājas puses tā netika parakstīta.

Apstāklis, ka 2019.gada 8.maijā atbildētāja nosūtījusi prasītājai vienpusēji parakstītu vienošanos par abpusēju Līguma izbeigšanu, neapliecina Līguma pirmstermiņa izbeigšanu no atbildētājas puses, bet gan atbildētājas centienus atrisināt pušu starpā pastāvošās domstarpības, kas nav pretēji Līguma noteikumiem par strīdu risināšanu. Fakts, ka prasītāja tomēr neparakstīja vienošanos, neietekmē Līguma uzteikuma spēkā esamību. Iekams vienošanās netiek abpusēji parakstīta, tā nerada nekādas tiesiskas sekas un nav nevienai pusei saistoša.

Atbildētāja nav pārkāpusi Līguma 7.1.punktā noteikto termiņu Līguma vienpusējai izbeigšanai un secina, ka nav iestājušies līguma 7.2.punktā paredzētie nosacījumi kompensācijas saņemšanai. Līdz ar to prasības pieteikumā ietvertais prasījums par kompensācijas samaksu ir nepamatots un noraidāms. Atbildētāja lūdz piedzīt no prasītājas visus tiesāšanās izdevumus.

Prasītāja savā 2022.gada 22.marta atsauksmē par atbildētājas paskaidrojumu norāda, ka nepiekrīt paskaidrojumā apgalvotajam par pakalpojuma kvalitātes pasliktināšanos 2018.gadā un norāda, ka Līgums atkārtoti pagarināts 2019.gada sākumā, puses nav grozījušas vai atcēlušas ar Līgumu pielīgtos punktus. Gluži pretēji, atbildētājas pārstāvji 2019.gada janvārī ieradušies un runājuši par turpmāku sadarbību, par vienotas modernizētas sistēmas ieviešanu ar visiem loģistikas uzņēmumiem. Minētā sakarā prasītāja iegādājusies papildus autotransportu un pieņēmusi darbā papildus darbiniekus.

Prasītāja uzzinājusi, ka jau 2019.gada janvārī atbildētājai noritējis konkurss par jauna pārvadātāja izraudzīšanu, ar kuru sadarbības līgums noslēgts 2019.gada maijā. /pers. E/ paskaidrojusi, ka viņas ieskatā, tā kā atbildētāja jau zinājusi, ka ar 2019.gada 1.jūniju produkciju vedīs cita kompānija, tādēļ

uz "ātru roku" tapusi vienošanās par abpusēju Līguma izbeigšanu.

Atbilstoši Maksātnespējas likuma 73.pantā noteiktajam, lai kreditors pretendētu uz savu prasījumu apmierināšanu, kas radušies līdz maksātnespējas procesa pasludināšanai, kreditoram bija tiesības iesniegt administratoram kreditora prasījumu. Savukārt, ja kreditors nokavē 73.pantā noteikto termiņu kreditora prasījuma iesniegšanai, viņš zaudē savas prasījuma tiesības pret parādnieku, kā tas ir šajā gadījumā. Līdz ar to šajā gadījumā nav nozīmes zaudējumu atlīdzības pieprasījumam samaksāt līgumsodu un atlīdzināt zaudējumus.

Prasītāja uzskata, ka kompensācijas summa 179884,19 EUR par priekšlaicīgu Līguma izbeigšanu ir pamatota. No 2019.gada jūnija prasītāja nesaņēma no atbildētājas kravas pārvadājumu pasūtījumus, kas faktiski apliecina priekšlaicīgu un vienpusēju Līguma izbeigšanu, neievērojot Līguma 1.punktu par Līguma priekšmetu, neveicot kravu pārvadājumu pasūtījumus, nesniedzot maršrutu grafikus. Atbildētāja nav ievērojusi pušu noteikto vienpusējas Līguma izbeigšanas kārtību, nodarot kaitējumu prasītājas likumīgajām interesēm.

Ņemot vērā to, ka atbildētāja Līgumu pārtrauca pildīt no 2019.gada 1.jūnija, atbildētājai par priekšlaicīgu un vienpusēju Līguma izbeigšanu bija jābrīdina prasītāja ne vēlāk kā 2018.gada 1.decembrī.

Atbildētāja savā 2022.gada 29.aprīļa papildus rakstveida paskaidrojumā atkārtoti norāda, ka atbildētāja, izmantojot Līguma 7.1.punktā piešķirtās tiesības vienpusēji izbeigt Līgumu, ir ievērojusi minētajā punktā noteikto kārtību un termiņu līguma vienpusējai izbeigšanai.

Ar Vidzemes rajona tiesas 2022.gada 14.oktobra spriedumu pilnīgi noraidīta maksātnespējīgās /Nosaukums 01/ administratores prasība par kompensācijas 179884,19 EUR piedziņu.

Noraidīts akciju sabiedrības /Nosaukums A/ lūgums par tiesāšanās izdevumu atlīdzināšanu.

Tiesa spriedumu pamatojusi uz turpmāk norādītiem apstākļiem un argumentiem.

Ar Kurzemes rajona tiesas 2020.gada 23.novembra spriedumu civillietā Nr.C69424620 pasludināts /Nosaukums 01/maksātnespējas process un par administratori iecelta Rita Skrinda, kura, pamatojoties uz Maksātnespējas likuma 65.panta 6.punktu, kas noteic administratora pienākumu juridiskās personas maksātnespējas procesā atgūt debitoru parādus un veikt tiesiskas darbības citas parādnieka mantas atgūšanā, cēlusi konkrēto prasību tiesā.

Civilprocesa likuma 93.panta pirmajā daļā noteikts, ka katrai pusei jāpierāda tie fakti, uz kuriem tā pamato savus prasījumus vai iebildumus. Prasītājam jāpierāda savu prasījumu pamatotība. Atbildētājam jāpierāda savu iebildumu pamatotība.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 96.panta piektajai daļai pusei nav jāpierāda fakti, kurus šajā likumā noteiktajā kārtībā nav apstrīdējusi otra puse.

Ja puses īsteno savas procesuālās tiesības sacīkstes formā *(sk. Civilprocesa likuma 10.pantu)*, tad "[..] pušu strīdīgās attiecības tiesai jāizvērtē pēc tiem datiem, kurus puses iesniegušas, un vienīgi šie dati ir nepieciešamais procesuālais pierādījumu materiāls, kuru tā pārbauda un novērtē" *(sk. Bukovskis V. Civīlprocesa mācības grāmata. Rīga: Autora izdevums, 1933, 235.lpp.)*.

2016.gada 1.februārī atbildētāja kā pasūtītājs un prasītāja kā pārvadātājs noslēdza Līgumu par kravu pārvadājumiem, kura 7.1.punktā noteica, ka Līgums noslēgts līdz 2016.gada 31.decembrim un tiek pagarināts automātiski katru nākamo kalendāro gadu.

Saskaņā ar Līguma 1.punkta apakšpunktiem atbildētāja uzdeva un prasītāja apņēmās atbildētājas interesēs izpildīt darbu kompleksu, kas saistīts ar atbildētāja produkcijas pārvadāšanu, pieņemšanu no pasūtītāja klientiem un nodošanu atbildētājas klientiem saskaņā ar atbildētājas uzdevumiem vai sagatavotu maršruta grafiku, kā arī veikt taras pārvadāšanu, pieņemšanu un citus uzdevumus.

Civillikuma 1402.pants noteic, ka saistību tiesības rodas vai nu no tiesiska darījuma, vai no neatļautas darbības, vai pēc likuma.

Atbilstoši Civillikuma 1511.pantam līgums plašākā nozīmē ir ikkatra vairāku personu savstarpēja vienošanās par kādu tiesisku attiecību nodibināšanu, pārgrozīšanu vai izbeigšanu. Līgums šaurākā, šeit pieņemtā nozīmē ir vairāku personu savstarpējs ar vienošanos pamatots gribas izpaudums, kura mērķis ir nodibināt saistību tiesību (1401.p).

Lietā nav strīda, ka puses noslēdza tiesisku darījumu.

Līguma 7.1.punktā līgumslēdzēji vienojās, ka abām pusēm ir tiesības priekšlaicīgi un vienpusēji izbeigt Līgumu sešus mēnešus iepriekš, par to rakstiski paziņojot otrai pusei.

Tiesa secinājusi, ka pušu vienošanās par vienpusēju Līguma izbeigšanu atbilst Civillikuma 1589.pantam, kas noteic, ka vienpusēja atkāpšanās no līguma ir pielaižama tikai tad, [..] kad tāda tiesība bijusi noteikti piešķirta.

Līguma 7.2.punktā paredzēts, ka ja pasūtītājs izbeidz Līgumu, nebrīdinot rakstiski par to pārvadātāju sešus mēnešus iepriekš, pārvadātājam ir tiesības saņemt kompensāciju par priekšlaicīgu Līguma izbeigšanu sešu mēnešu rēķinu summas apmērā, ko pasūtītājs maksā pārvadātājam par veiktajiem transporta pakalpojumiem, par pamatu ņemot pēdējo sešu mēnešu vidējo maksāto summu.

Augstākās tiesas Senāts par Civillikuma 1589.panta piemērošanu atzinis, ka viens no pamatiem, kas dod tiesības vienpusēji atkāpties no līguma, ir šādas tiesības noteikta piešķīšana. Likumdevējs nav ierobežojis līgumslēdzēju tiesības vienoties ne tikai par tiesībām vienpusēji atkāpties no līguma, bet iekļaut līgumā arī noteikumus par apstākļiem, kuriem jāpastāv, lai šo tiesību varētu realizēt. Tomēr Civillikuma 1589.pants nenoteic, ka līgumslēdzējiem, kuri vēlas piešķirt tiesības vienpusēji atkāpties no līguma, katrā ziņā jāvienojas par šādu apstākļu pastāvēšanu kā priekšnoteikumu līguma vienpusējai izbeigšanai. Līdz ar to, konstatējot, ka vienpusēja atkāpšanās bijusi noteikti piešķirta un tā atbilst Civillikuma 1589.pantam, minētās tiesības izlietošanas tiesiskuma vērtējums nav saistāms ar tādiem apstākļiem, kas līgumā nav minēti (*sk. Augstākās tiesas Senāta 2021.gada 16.septembra sprieduma lietā Nr.SKC-875/2021, 7.5.punktu).*

Lietā pastāv strīds par to, vai atbildētāja, vienpusēji atkāpjoties no Līguma pirms termiņa, izpildījusi Līguma 7.1.punktā noteikto kārtību - par to sešus mēnešus iepriekš paziņojusi prasītājai.

Lietā noskaidrots, ka atbildētājas Finanšu, IT un loģistikas daļas vadītāja /pers. C/ parakstīja 2019.gada 26.aprīļa uzteikumu prasītājai, kurā atbildētājas vārdā informēja prasītāju, ka ar 2019.gada 26.oktobri pilnībā pārtrauks 2016.gada 1.februārī noslēgto sadarbības līgumu par kravu pārvadājumiem Kurzemes reģionā. Bez tam vēstulē norādīta piegāžu statistika, un tas, ka ar 2019.gada 1.jūniju atbildētāja būtiski samazinās piešķirtos maršrutus, jo Līgumā nav noteikti minimālie apjomi, un piešķirs tos tikai nepieciešamības gadījumā, sazinoties ar pārvadātāja pārstāvi. Lai Līguma izbeigšana noritētu Līgumā paredzētajā kārtībā, atbildētāja aicinājusi jautājumus par produkcijas, taras, inventāra un dokumentu atgriešanu kārtot pakāpeniski, attiecīgi saskaņojot ar atbildētājas nodošanas grafiku.

Nav strīda, ka prasītāja 2019.gada 26.aprīļa uzteikumu saņēma un iebildumus par tajā minētajiem apstākļiem necēla.

Tiesa uzskatījusi, ka prasītājai bija saprotama minētā uzteikuma būtība un juridiskās sekas: atbildētāja 2019.gada 26.aprīlī paziņoja, ka pilnībā 2016.gada 1.februārī noslēgtais sadarbības Līgums par kravu pārvadājumiem Kurzemes reģionā tiks pārtraukts, kā arī sadarbības apjoms ar 2019.gada 1.jūniju tiks būtiski samazināts, un tieša norāde uz pušu noslēgtā Līguma pārtraukšanu, kas atbilda Līguma 7.1.punktā noteiktajam termiņam - pēc sešiem mēnešiem bija saprotama kā atbildētājas vienpusēja atkāpšanās no Līguma. Pretējā gadījumā prasītāja būtu darījusi zināmus atbildētājai savus iebildumus, jo atbildētājas paziņojums, tiesas ieskatā, tieši ietekmēja prasītājas saimniecisko darbību.

Lietā noskaidrots, ka pusēm pēc 2019.gada 26.aprīļa uzteikuma saņemšanas notika sarunas par Līguma ātrāku izbeigšanu pēc savstarpējas vienošanās, proti, ar 2019.gada 1.jūniju, un pastāvēja liela varbūtība, ka prasītāja vienošanos parakstīs, par ko liecina paziņojums par oriģināla sagatavošanu un piesūtīšanu.

Taču pretēji vienošanās jēgai, prasītāja nosūtīja atbildētājai 2019.gada 1.jūlija pretenziju par kompensācijas 179884,19 EUR samaksu par

priekšlaicīgu Līguma izbeigšanu.

Civillikuma 1427.pantā noteikts, ka pie tiesiska darījuma būtības pieder tā taisītāja gribas izteikums, bet divpusējā vai vairākpusējā darījumā vajadzīgs visu tā dalībnieku saskanīgs gribas izteikums. Kamēr griba nav vēl izteikta, tai nav nekāda tiesiska spēka.

Prasītājai griba noslēgt 2019.gada 8.maija vienošanos bija jāpauž noteikti - parakstot vienošanos, ko prasītāja neizdarīja, līdz ar to atbildētājas vienpusēji parakstītai vienošanās nav juridiska spēka un tiesisku seku.

Pie šādiem apstākļiem tiesa uzskatījusi, ka šāda vienošanās nav atzīstama par atbildētājas pirmstermiņa vienpusēju atkāpšanos no Līguma ar 2019.gada 1.jūniju.

Uz prasītājas 2019.gada 1.jūlija kompensācijas pieprasījumu atbildētāja 2019.gada 3.jūlijā sniegusi atbildi, kurā tostarp norādījusi, ka joprojām nav atsaukts un ir spēkā 2019.gada 26.aprīļa uzteikums, ar kuru paziņots, ka Līgums uzskatāms par izbeigtu ar 2019.gada 26.oktobri.

Tiesa atzinusi, ka atbildētāja ir ievērojusi Līguma 7.1.punktā paredzēto Līguma priekšlaicīgas un vienpusējas izbeigšanas kārtību, līdz ar to Līguma 7.2.punktā paredzētās sekas neiestājas un prasība par kompensācijas 179884,19 EUR apmērā piedziņu nav pamatota un ir pilnīgi noraidāma.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 42.panta ceturtajai daļai tiesas izdevumus šajā lietā uzņemas valsts, jo prasītāja saskaņā ar Civilprocesa likuma 43.panta pirmās daļas 10.punktu no to samaksas ir atbrīvota.

Tiesa noraidījusi atbildētāja lūgumu atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, jo nav iesniegti pierādījumi, kas tos apstiprina.

Par Vidzemes rajona tiesas 2022.gada 14.oktobra spriedumu maksātnespējīgās /Nosaukums 01/ administratore iesniegusi apelācijas sūdzību, lūdzot apelācijas instances tiesu:

- apmierināt prasību pilnīgi un piedzīt no akciju sabiedrības /Nosaukums A/ par labu maksātnespējīgajai /Nosaukums 01/ kompensāciju 179884,19 EUR apmērā.

Apelācijas sūdzībā norādīti turpmāk minētie apstākļi un argumenti.

Tiesa nepareizi piemērojusi materiālās un procesuālās tiesību normas.

Līgumā nebija pielīgta pušu tiesība vienpusēji atkāpties no Līguma izpildes nekavējoties vai mēneša laikā pēc paziņošanas, kas notika atbildētājas faktiskās rīcības rezultātā. Līdz ar to atbildētāja, vienpusēji atkāpjoties no Līguma, nav ievērojusi tā 7.1., 7.2.punkta prasības.

Prasītājas saimnieciskās darbības veids bija kravu pārvadājumi un tai bija izsniegta licence KS-11798 kravas komercpārvadājumiem ar transportlīdzekli.

Tālāk prasītāja apelācijas sūdzībā norāda un citē Autopārvadājumu likuma 3.panta pirmo daļu, 7.panta pirmo daļu un 8.panta pirmo un trešo daļu.

Tiesa nav vērtējusi, vai šajā sešu mēnešu periodā līdz vienpusējai Līguma izbeigšanai ir jābūt transporta pasūtījumiem un kravu pārvadājumiem.

Prasītāja uzskata, ka tiesas paustā atziņa, ka atbildētāja nav pārkāpusi Līguma 7.1.punktu, jo ir izpildījusi paziņošanas pienākumu, ir ne tikai neloģiska, bet arī pretēja tiesību normām.

Prasītāja apelācijas sūdzībā norāda un citē arī Civillikuma 2230., 2232. un 2225.pantu.

Atbildētāja nav ievērojusi Līguma 1.punktu attiecībā uz Līguma priekšmetu, jo no 2019.gada jūnija mēneša neuzdeva prasītājai darba uzdevumus, maršruta grafikus un visu nepieciešamo informāciju un dokumentāciju, kas nepieciešama prasītājai savu saistību izpildei saskaņā ar Līgumu.

Ņemot vērā to, ka atbildētāja Līgumu pārtraukusi pildīt no 2019.gada jūnija, atbildētājai par priekšlaicīgu un vienpusēju Līguma izbeigšanu prasītāja bija jābrīdina ne vēlāk kā 2018.gada 1.decembrī, ko tiesa nav ņēmusi vērā. Prasītāja vērsās pie atbildētājas ar 2019.gada 1.jūlija pretenziju par kompensācijas 179884,19 EUR samaksu, pievienojot pretenzijai prasītājas izrakstītu rēķinu Nr.082/2019 par 179884,19 EUR, ar apmaksas termiņu 2019.gada 10.jūlijs. Atbilstoši Civillikuma 1590.pantam katrai pusei ir pret otru prasības tiesība par līguma izpildīšanu.

Tiesa aprobežojusies tikai ar secinājumu, ka atbildētāja ir paziņojusi prasītājai par vienpusēju atkāpšanos no Līguma, līdz ar to ir izpildījusi Līguma 7.1.punktu un prasītājai kompensācija nepienākas, bet tiesa nav ņēmusi vērā, ka šādas atbildētājas rīcības rezultātā prasītāja ar 2019.gada 27.novembri uzsāka likvidācijas procesu un 2020.gada 23.novembrī tika pasludināts prasītājas maksātnespējas process.

Prasītāja uzskata, ka tiesa spriedumā ir pārkāpusi Civilprocesa likuma 97.panta pirmo daļu, proti, nav ņēmusi vērā svarīgus apstākļus, kas būtiski ietekmē lietas iznākumu. Tiesa nav vērtējusi atbildētājas faktisko rīcību pēc paziņošanas par vienpusēju Līguma izbeigšanu. Tiesa nav ņēmusi vērā atbildētājas pašas noteikto priekšlaicīgas un vienpusējas Līguma izbeigšanas datumu 2019.gada 26.oktobrī un to, ka līdz šim datumam atbildētāja nepildīja pielīgtās saistības, kā arī nesamaksāja prasītājai kompensāciju 179884,19 EUR.

Tādējādi prasītāja secina, ka spriedums ir prettiesisks un atceļams.

Atbildētāja savā 2022.gada 25.novembra rakstveida paskaidrojumā par apelācijas sūdzību norāda turpmāk minētos apstākļus un apsvērumus.

No apelācijas sūdzības nav saprotams, ko prasītāja vēlējusies pateikt ar apgalvojumu, ka pušu noslēgtais Līgums nav sadarbības līgums, bet gan līgums par kravu pārvadājumiem. Līgumā noteikta kārtība, kādā puses vienosies par konkrētiem kravu pārvadājumiem un šie pārvadājumi tiks veikti, tādēļ tiesa spriedumā pamatoti atsaukusies uz Līgumu kā sadarbības līgumu par kravu pārvadājumiem. Atbildētājai nav arī saprotams, kā prasītājas apgalvotā atšķirība starp sadarbības līgumu un līgumu par kravu pārvadājumiem pamato prasītājas viedokli par to, ka tiesa kļūdījusies, uzskatot, ka atbildētājai pietika vien ar paziņojuma nosūtīšanu, ka Līgums tiks izbeigts pēc sešiem mēnešiem, lai to faktiski izbeigtu pēc mēneša.

Prasītāja nav pamatojusi arī to, kāda nozīme ir apstāklim, ka prasītājai bija izsniegta licence kravas komercpārvadājumiem, un kā izskatāmās lietas iznākumu ietekmē Civillikuma noteikumi par pārvadājuma līgumu un prasītājas piesauktās Autopārvadājuma likuma normas.

Atbildētāja norāda, ka tiesa spriedumā pamatoti atsaukusies uz tiesību doktrīnas atziņām par līguma brīvības principu kā privātautonomijas nozīmīgāko izpausmi, norādot, ka saistību tiesībās līguma satura izvēles brīvība ir ļoti plaša, un to ierobežo tikai likuma imperatīvās normas. Nevienā no izskatāmajā strīdā piemērojamām tiesību normām nav noteikts aizliegums pusēm kā diviem privāto tiesību subjektiem vienoties par tādu līguma pirmstermiņa izbeigšanas kārtību, kāda konkrētajā gadījumā bija paredzēta Līgumā.

Prasītāja nepareizi uz konkrēto strīdu ir attiecinājusi un piemērojusi Civillikuma 2232. un 2225.pantu.

Tiesību doktrīnā skaidrots, ka Civillikuma 2232.pants paredz iespēju līdzējiem pirms paša pārvadājuma līguma slēgšanas noslēgt attiecīgu priekšlīgumu. Ja nosūtītājs nenoslēdz pārvadājuma līgumu, t.i., nenodod pārvadāšanai lietu un pārvadātājs nevar izpildīt pārvadājuma līgumu, tas, ievērojot līguma raksturu, var no līguma atkāpties un prasīt savu izdevumu (zaudējumu) atlīdzību (*sk. Latvijas Republikas Civillikuma komentāri. Ceturtā daļa. Saistību tiesības. Autoru kolektīvs prof. K.Torgāna vispārīgā zinātniskā redakcijā. Rīga: Mans Īpašums, 2000, 538.lpp.).*

Minētā norma nav piemērojama izskatāmajā lietā, jo, noslēdzot Līgumu, puses netika vienojušās par kādu konkrētu kravas pārvadājumu, bet gan par kārtību, kādā puses vienosies par konkrētiem kravu pārvadājumiem un šie pārvadājumi tiks veikti. Līgums neuzlika atbildētājai pienākumu uzdot prasītājai veikt kādus noteiktus kravu pārvadājumus. Attiecīgi Līgums nav vērtējams kā Civillikuma 2232.pantā minētais priekšlīgums, un tādēļ arī no tā nevar izrietēt atbildētājas saistība atlīdzināt prasītājai tās izdevumus.

Civillikuma 2225.pantu tiesību doktrīnā skaidrots, ka samaksa dodama pilnā apmērā tādos gadījumos, kad uzņēmējs ir bijis spiests uzturēties bezdarbībā pasūtītāja norādītajā vietā (*sk. Latvijas Republikas Civillikuma komentāri. Ceturtā daļa. Saistību tiesības. Autoru kolektīvs prof. K.Torgāna vispārīgā zinātniskā redakcijā. Rīga: Mans Īpašums, 2000, 532.lpp.*).

No minētā izriet, ka Civillikuma 2225.panta mērķis ir garantēt uzņēmējam atlīdzību gadījumos, kad darbs ir bijis uzdots, taču pasūtītāja radīta

kavēkļa dēļ uzņēmējs nevar darbu pabeigt vai pat tikai uzsākt. Minētā tiesību norma nav attiecināma uz izskatāmo lietu, jo atbildētāja uz Līguma pamata nebija piešķīrusi prasītājai jaunu uzdevumu, kura izpildes uzsākšana vai pabeigšana nebija iespējama atbildētājas radīta kavēkļa dēļ. Saskaņā ar Līguma 5.1.punktu atbildētājai bija jāmaksā prasītājai tikai par saņemtiem pakalpojumiem. Ir pašsaprotami, ka atbildētājai nevarēja rasties saistība samaksāt prasītājai par kravu pārvadājumu pakalpojumiem, kurus atbildētāja nebija uzdevusi prasītājai.

Atbildētāja norāda, ka prasība nav celta ne par izdevumu piedziņu, kas pārvadātājam radušies sakarā ar nosūtītāja vainas dēļ radušos nokavējumu vai nenotikušu pārvadājumu (Civillikuma 2232.pants), ne arī nolīgtās samaksas piedziņu par darbu, kuru uzņēmējs nav varējis izpildīt pasūtītāja vainas dēļ (Civillikuma 2225.pants), bet gan par Līguma 7.2.punktā minētās kompensācijas piedziņu. Prasība par Līguma 7.2.punktā minētās kompensācijas piedziņu varētu tikt pamatota vienīgi ar šajā punktā minētā apstākļa iestāšanos - Līguma izbeigšanu bez rakstiska brīdinājuma sešus mēnešus iepriekš. Šāds apstāklis nebija iestājies, tādēļ prasītājai nav radušās tiesības prasīt līguma 7.2.punktā minētās kompensācijas samaksu.

Atbildētāja uzskata, ka tiesa pareizi ir piemērojusi Civillikuma 1589.pantu un pamatoti konstatējusi, ka šajā gadījumā vienpusēja atkāpšanās no Līguma ir bijusi noteikti pielīgta, proti, tā ir paredzēta Līguma 7.1.punktā, savukārt 7.2.punktā ir paredzēts nosacījums prasītājas tiesībām prasīt kompensāciju.

Tiesa spriedumā pareizi ir konstatējusi, ka 2019.gada 26.aprīlī atbildētāja nosūtījusi prasītājai Līguma uzteikumu, norādot, ka Līgums tiks pārtraukts ar 2019.gada 26.oktobri, t.i., pēc sešiem mēnešiem no Līguma uzteikuma nosūtīšanas dienas, tādējādi pilnībā ievērojot Līguma 7.1.punktā paredzēto līguma vienpusējas izbeigšanas kārtību.

Atbildētāja nepiekrīt apelācijas sūdzībā norādītajai Līguma noteikumu interpretācijai. Pretēji apelācijas sūdzībā norādītajam Līgums neparedz un no tā satura neizriet, ka pēc puses paziņojuma par vienpusēju atkāpšanos no Līguma tas tiek turpināts pilnā apmērā līdz paziņojumā norādītajam datumam. Līgums nenoteic nekādus sniedzamo pakalpojumu minimālos apjomus vai regularitāti, tādējādi atbildētājai piemita rīcības brīvība izmantot prasītājas pakalpojumus tādā apmērā, kādā tā uzskata par nepieciešamu vai vēlamu, vai neizmantot prasītājas pakalpojumus vispār. Savukārt no tā izriet, ka Līgums negarantēja prasītājai konkrētus ienākumus, līdz ar to prasītāja nevarēja paļauties, ka atbildētājas veikto pasūtījumu apjoms paliks nemainīgs visā Līguma darbības laikā.

Prasītāja nepareizi norādījusi, ka Līguma 7.2.punktā bija runāts par faktisko tā izbeigšanu jeb faktisko rīcību, proti, kad Līgums tiek izbeigts, nebrīdinot rakstiski par to sešus mēnešus iepriekš. Kā redzams no Līguma 7.2.punkta, tas expressis verbis noteic, ka pārvadātājam ir tiesības saņemt kompensāciju, ja pasūtītājs izbeidz Līgumu, nebrīdinot rakstiski par to pārvadātāju sešus mēnešus iepriekš.

Atbilstoši Civillikuma 1504.pantam darījumu iztulkojot jāskatās uz darījumā lietoto vārdu nozīmi, un ja tie nav divējādi saprotami, tad tie cieši jāievēro, ja vien nepierāda, ka tie nesaskan ar dalībnieku gribu. Konkrētajā gadījumā no Līguma 7.2.punktā lietoto vārdu nozīmes skaidri izriet, ka priekšnoteikums prasītājas tiesībām saņemt kompensāciju ir rakstveida brīdinājuma neesamība, nevis atbildētājas faktiskā rīcība. Prasītāja nepamatoti atkāpusies no Līguma 7.2.punktā lietoto vārdu nozīmes, cenšoties šo Līguma punktu interpretēt savās interesēs un atrast pamatojumu savam prasījumam.

Saskaņā ar Civillikuma 1403.pantu tiesisks darījums ir atļautā kārtā izdarīta darbība tiesisku attiecību nodibināšanai, pārgrozīšanai vai izbeigšanai. No šīs normas izriet, ka arī tiesisko attiecību izbeigšana ir vērtējama kā tiesisks darījums, nevis "faktiska rīcība", kā to apelācijas sūdzībā norādījusi prasītāja. Tas apstiprina, ka ar Līguma 7.2.punktā lietotajiem vārdiem "ja pasūtītājs izbeidz līgumu" nevar tikt saprasta Līguma "faktiska izbeigšana", bet gan tikai atbildētājas atbilstoši Līguma noteikumiem rakstiski pausts gribas izteikums par vienpusēju atkāpšanos no Līguma.

Apelācijas sūdzībā norādītais, ka tiesa nav vērtējusi situāciju no pretējā skatu punkta, t.i., ja prasītāja šādā veidā būtu vienpusēji atkāpusies no Līguma, atbildētājas ieskatā vērtējami kā emocionāli apgalvojumi bez jebkādas juridiskas nozīmes. Tiesai, izskatot lietu, bija jāizvērtē tikai atbildētājas rīcības atbilstība Līguma noteikumiem, nevis scenāriji, kas būtu īstenojušies, ja kāda no pusēm rīkotos citādāk.

Atbildētāja uzskata, ka tiesa ir izvērtējusi lietā esošos pierādījumus to savstarpējā kopsakarā atbilstoši Civilprocesa likuma 97.pantam un pareizi ir konstatējusi, ka atbildētāja ir ievērojusi Līguma 7.1.punktā paredzēto Līguma priekšlaicīgas un vienpusējas izbeigšanas kārtību, kā rezultātā nav iestājušās Līguma 7.2.punktā paredzētās sekas jeb citiem vārdiem - priekšnoteikums prasītājas tiesībām saņemt kompensāciju.

Tiesa, piemērojot izskatāmajā lietā Civillikuma 1589.pantu, pamatoti atsaukusies uz Augstākās tiesas atziņām lietā Nr.SKC-875/2021. Minētajā spriedumā norādīts, ka, tiesai konstatējot, ka vienpusēja atkāpšanās bijusi noteikti pielīgta un tā atbilst Civillikuma 1589.pantam, minētās tiesības izlietošanas tiesiskuma vērtējums nav saistāms ar tādiem apstākļiem, kas līgumā nav minēti, piemēram, pārkāpumiem vienas vai otras līgumslēdzējas rīcībā.

Tā kā Līguma 7.1.punkts neparedz nepieciešamību konstatēt Līguma pārkāpumus no prasītājas puses, tiesa pamatoti nav vērtējusi atbildētājas argumentus un pierādījumus par prasītājas sniegto pakalpojumu kvalitātes pasliktināšanos, zaudējumu nodarīšanas risku un apstākli, ka pēc Līguma uzteikuma nosūtīšanas līdz 2019.gada 26.oktobrim atbildētāja neuzdeva prasītājai izpildīt pasūtījumus iepriekšējā apjomā, jo arī šis apstāklis nav priekšnoteikums vienpusēji atkāpties no Līguma saskaņā ar Līguma 7.1.punktu.

Lai arī prasītāja nav paskaidrojusi, kādas tieši pielīgtās saistības atbildētāja atteikusies pildīt pēc minētā paziņojuma nosūtīšanas, vēlreiz jāuzsver, ka Līgums nenoteica atbildētājas saistību uzdot prasītājai kravu pārvadājumu veikšanu kādā noteiktā apjomā, tādēļ atbildētājas rīcību, neizmantojot prasītājas kravu pārvadājumu pakalpojumus visā atlikušajā Līguma darbības laikā nav pamata vērtēt kā Līguma pārkāpumu.

Atbilstoši Augstākās tiesas judikatūras atziņām tiesai ir jāiejaucas līgumslēdzēju pušu privātautonomijā, piemēram, situācijās, kad, balstoties uz risināmā strīda apstākļu izvērtējumu, tiek konstatēts, ka darījuma priekšmets ir Civillikuma 1415.pantā norādītām pazīmēm pretēja rīcība. [..]

Civillikuma 1587.pants nepiešķir tiesai pilnvarojumu jautājumu par tiesīgi noslēgta līguma noteikumu izpildi izspriest, balstoties uz vispārīgajiem taisnīguma apsvērumiem, brīvi grozot no likuma vai tiesiska darījuma izrietošās tiesiskās sekas un nepaskaidrojot, kāpēc situācijā, kad līgumu slēguši līdztiesīgi darījuma dalībnieki, vienas puses intereses bauda tiesisku aizsardzību, bet otras - nē" *(sk. Latvijas Republikas Augstākās tiesas Civillietu departamenta 2017.gada 24.augusta spriedumu lietā Nr.SKC-211/2017).*

Atbildētāja uzskata, kā šajā gadījumā nav konstatējamas Civillikuma 1415.panta pazīmes. To prasībā un apelācijas sūdzībā nav apgalvojusi arī prasītāja. Tāpat atbildētāja norāda, ka Līgumu bija noslēguši divi līdztiesīgi darījuma dalībnieki, kuriem bija pieredze un zināšanas pārvadājumu jomā, un abiem bija vienlīdzīgas tiesības ietekmēt Līguma saturu, tostarp, ierosinot tajā grozījumus pirms Līguma parakstīšanas.

Atbildētāja uzskata, ka, pretēji apelācijas sūdzībā norādītajam, tiesai nebija pamata izvērtēt prasītājas argumentu par tās finansiālajām grūtībām, kurās prasītāja nonāca, atbildētājai vienpusēji atkāpjoties no Līguma, jo šādam apstāklim nav nekādas nozīmes konkrētās lietas pareizā izspriešanā.

2020.gada 10.jūnijā spēkā stājās "Covid - 19 infekcijas izplatības pārvaldības likums", kura 10.pants noteic, ka civillietu tiesa var izskatīt rakstveida procesā, ja ir iespējams nodrošināt lietas dalībnieku procesuālo tiesību ievērošanu un tiesa nav atzinusi par nepieciešamu lietu iztiesāt tiesas sēdē.

Tiesas kolēģija uzskata, ka minēto civillietu ir iespējams izskatīt rakstveida procesā, par ko tiesa laikus ir informējusi lietas dalībniekus, nosakot termiņu papildu paskaidrojumu vai citu procesuālo lūgumu iesniegšanai.

Par lietas izskatīšanu rakstveida procesā lietas dalībniekiem nosūtīts paziņojums.

Prasītāja savā 2022.gada 28.decembra atsauksmē par atbildētājas paskaidrojumu norāda, ka nepiekrīt atbildētājas paskaidrojumos norādītajam apgalvojumam, ka Līgums nepārprotami noteica prasītājas pienākumu Līguma darbības laikā izpildīt atbildētājas dotos uzdevumus veikt kravu

pārvadāšanu, tādēļ pat hipotētiski nebūtu iespējama situācija, kad prasītāja atbilstoši Līguma noteikumiem varētu paziņot par vienpusēju atkāpšanos no Līguma, bet vienlaikus norādīt, ka vedīs produkciju tikai nepieciešamības gadījumā.

Līguma 5.5.punkta otrajā teikumā ir norādīts, ka sešus mēnešus pēc paziņojuma par gaidāmo cenu palielinājumu vai pazeminājumu pārvadātājs nodrošina pakalpojumus par iepriekšējām cenām. Tātad, vērtējot Līguma 5.5.un 7.2.punktā minētos pasūtītāja paziņojumus, secināms, ka Līgums ir jāpilda līdz paziņojumā norādītajam datumam.

Prasītāja uzskata, ka atbildētājai bija jānodros?ina prasītāja ar pārvadājumiem līdz paziņojumā norādītajam datumam, pretējā gadījumā uzskatāms, ka tas ir izbeidzis Līgumu bez paziņojuma. Kā norādīts Civillikuma Saistību tiesību daļas komentārā *(sk. Dr. habil. jur., prof. Kalvis Torgāns, Rīga, 1996.gads)*. Civillikums neatzīst formālu pieeju darījumu iztulkošanai, bet prasa noskaidrot dalībnieku īsto gribu, viņu izsacīto vai kā citādi izrādīto nodomu.

Atbildētāja savā 2023.gada 3.janvāra papildus paskaidrojumā norāda, ka prasītāja savā atsauksmē atsaukusies uz Līguma noteikumiem, kas neattiecas uz izskatāmo lietu, kā rezultātā maldina tiesu par izskatāmajā lietā piemērojamiem Līguma noteikumiem, proti, Līguma 5.5.punkts attiecas uz citu prasītājas un atbildētājas sadarbības aspektu - tas regulē kārtību, kādā puses vienojas par izmaiņām pakalpojuma cenā, nevis Līguma vienpusējas izbeigšanas kārtību.

Motīvu daļa

Tiesas kolēģija, izvērtējot rakstveida procesā maksātnespējīgās /Nosaukums 01/administratores Ritas Skrindas apelācijas sūdzībā minētos apstākļus, pārbaudot visus civillietas materiālus kopumā, atzīst, ka prasība nav pamatota un ir pilnīgi noraidāma.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 426.panta pirmo daļu un Civilprocesa likuma 430.panta trešo daļu, apelācijas instances tiesa izskata lietu pēc būtības sakarā ar apelācijas sūdzību un pretapelācijas sūdzību tādā apjomā, kā lūgts šajās sūdzībās un nepārbauda faktus, kas konstatēti pirmās instances tiesā, ja tie nav apstrīdēti apelācijas sūdzībā.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 432.panta piekto daļu, ja apelācijas instances tiesa, izskatot lietu, atzīst, ka zemākās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, tā sprieduma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas zemākās instances tiesas sprieduma argumentācijai. Šajā gadījumā šā likuma 193.panta piektajā daļā noteiktos apsvērumus sprieduma motīvu daļā var nenorādīt.

Tiesas kolēģija, izskatot lietu rakstveida procesā, atzīst, ka pārsūdzētajā Vidzemes rajona tiesas 2022.gada 14.oktobra spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, tādēļ pievienojas zemākās instances tiesas sprieduma argumentācijai un Civilprocesa likuma 193.panta piektajā daļā noteiktos apsvērumus sprieduma motīvu daļā atkārtoti nenorādīs.

Ar Vidzemes rajona tiesas 2022.gada 14.oktobra spriedumu nodibināti turpmāk minētie fakti, kas apelācijas sūdzībā nav apstrīdēti.

2016.gada 1.februārī puses noslēgušas Līgumu par kravu pārvadājumiem ar sākotnējo Līguma termiņu līdz 2016.gada 31.decembrim un turpmāk to automātiski pagarinot uz katru nākamo vienu kalendāra gadu, pusēm vienojoties, ka tām ir tiesības priekšlaicīgi un vienpusēji izbeigt Līgumu 6 mēnešus iepriekš, rakstiski paziņojot par to otrai pusei (Līguma 7.1.punkts).

Saskaņā ar Līguma 1.1.1. un 1.1.3.punktu atbildētāja (pasūtītājs) uzdevusi, bet prasītāja (pārvadātājs) uzņēmusies pasūtītājas interesēs izpildīt darbu kompleksu, kas saistīts ar pasūtītāja produkcijas (alus, alkoholisko dzērienu, bezalkoholisko dzērienu) pārvadāšanu, pieņemšanu no pasūtītāja klientiem un nodošanu pasūtītāja klientiem saskaņā ar pasūtītāja uzdevumiem vai sagatavotu maršrutu grafiku, saskaņā ar pasūtītāja uzdevumu veikt pasūtītāja citu preču un kustamās mantas, kas saistītas ar tā darbības nodrošināšanu - tirdzniecības iekārtas, saldējamās iekārtas, reklāmas materiāli un citu pārvadāšanu, pieņemšanu no pasūtītāja klientiem un pārvadāšanu pasūtītāja norādītajā laikā uz tā norādītu vietu.

Līguma 1.nodaļā noteikta Līguma summa un norēķinu kārtība un tā 5.1.punktā puses vienojušās, ka pasūtītājs maksā pārvadātajam par saņemtu pakalpojumu saskaņā ar pārvadājuma cenām, kas noteiktas Līguma pielikumā Nr.1.

Līguma 6.nodaļā līgumslēdzēji noteikuši strīdu atrisināšanas kārtību un pušu atbildību.

Savukārt Līguma 7.nodaļā puses atrunājušas Līguma darbības termiņu, tā grozīšanas, papildināšanas un laušanas kārtību, kura 7.2.punktā paredzēts, ka ja pasūtītājs izbeidz Līgumu, nebrīdinot rakstiski par to pārvadātāju sešus mēnešus iepriekš, pārvadātājam ir tiesības saņemt kompensāciju par priekšlaicīgu Līguma izbeigšanu sešu mēnešu rēķinu summas apmērā, ko pasūtītājs maksāja pārvadātājam par veiktajiem transporta pakalpojumiem, par pamatu ņemot pēdējo sešu mēnešu vidējo maksāto summu.

Atbildētājas finanšu, IT un loģistikas daļas vadītāja /pers. C/ vērsusies pie prasītājas ar 2019.gada 18.marta paziņojumu - pretenziju, kurā informējusi, ka pārvadātājs nesniedz pasūtītajam kvalitatīvi noīīgtos pakalpojumus un par to kavēšanos neinformējot laicīgi (piegādes dienas rītā), ka šāda pārvadātāja rīcība neatbilst nekādai biznesa praksei un pasūtītajam rada zaudējumus termiņos neizvestu pasūtījumu dēļ, kā arī neatgriezenisku kaitējumu sakarā ar reputācijas zaudēšanu un šajā sakarā, lai pēc iespējas mazinātu pasūtītāja zaudējumus, pasūtītājs lūdzis pārvadātāju līdz 2019.gada 1.aprīlim informēt pasūtītāju par gatavību sezonai.

2019.gada 26.aprīlī pasūtītājs akciju sabiedrība /Nosaukums A/ informējusi pārvadātāju /Nosaukums 01/", ka 2019.gada 26.oktobrī pilnībā pārtrauks Līgumu par kravu pārvadājumiem Kurzemes reģionā, bet ar 2019.gada 1.jūniju būtiski samazinās piešķirtos maršrutus Kurzemes reģionā un līdz 2019.gada 26.oktobrim tos piešķirs tikai nepieciešamības gadījumā, sazinoties ar pārvadātāja pārstāvi.

Pēc Līguma uzteikuma nosūtīšanas puses uzsākušas savstarpēju komunikāciju par iespējamo situācijas risinājumu. Atbildētāja piedāvājusi noslēgt vienošanos par Līguma pārtraukšanu ar 2019.gada 1.jūniju, tādējādi nepieprasot no prasītājas līgumsodu par termiņā neveiktajām piegādēm un zaudējumu atlīdzību.

Prasītājas valdes locekle /pers. E/ 2019.gada 17.maija e-pastā apstiprinājusi, ka prasītājai nav iebildumu pret vienošanās saturu, taču to nav parakstījusi.

No 2019.gada jūnija prasītāja no atbildētājas kravas pārvadājumu pasūtījumus nav saņēmusi.

2019.gada 1.jūlijā prasītāja nosūtījusi atbildētājai pretenziju par kompensācijas 179884,19 EUR samaksu par priekšlaicīgu Līguma izbeigšanu, pamatojoties uz Līguma 7.1. un 7.2.punktu, kas aprēķināta sešu mēnešu rēķinu summas apmērā: par 2018.gada decembri 26211,01 EUR, par 2019.gada janvāri 23959,39 EUR, par 2019.gada februāri 21508,37 EUR, par 2019.gada martu 26915,97 EUR, par 2019.gada aprīli 34055,37 EUR, par 2019.gada maiju 47234,08 EUR, ar apmaksas termiņu - 2019.gada 10.jūlijs.

Ar Kurzemes rajona tiesas 2020.gada 23.novembra spriedumu civillietā Nr.C69424620 pasludināts /Nosaukums 01/ maksātnespējas process un par administratori iecelta Rita Skrinda.

2022.gada 4.janvārī maksātnespējīgās /Nosaukums 01/administratore Rita Skrinda cēlusi tiesā prasību pret akciju sabiedrību /Nosaukums A/ par kompensācijas 179884,19 EUR piedziņu, pamatojoties uz Līguma 7.2.punktu.

Tiesas kolēģija, izvērtējot rakstveida procesā prasītājas apelācijas sūdzībā minētos apstākļus, argumentus un iebildumus par pārsūdzēto pirmās instances tiesas spriedumu, atzīst tos par nepamatotiem turpmāk minēto apsvērumu dēļ.

Tiesai, kā tas izriet no Civilprocesa likuma 8. un 97.panta, 193.panta piektās daļas noteikumiem, ir pienākums pamatot spriedumu, sniedzot

izvērstu, nepārprotamu juridisko argumentāciju, kurā atspoguļots konkrētā strīda atrisināšanai piemērojamo materiālo tiesību normu izvēles process, sākot ar lietā būtisku faktisko apstākļu noskaidrošanu, kas balstīta uz pierādījumu objektīvu novērtējumu to kopumā, un beidzot ar loģiskā secībā izdarīta gala slēdziena formulēšanu.

Šajā ziņā tiesas kolēģija pievienojas juridiskajā literatūrā paustajam viedoklim, ka: „[..] svarīgi, lai nolēmuma motīvu daļā ietvertā informācija, arī argumentu un pretargumentu vērtējums, viena vai otra argumenta noraidīšanas iemesli un izvērtēšanas kritēriji, pēc iespējas pilnīgāk un saprotamāk atspoguļotu tiesneša domu gaitu. Pilnīgs tiesneša domu gaitas izklāsts ikvienam nodrošina iespēju saskatīt lēmuma iemeslus un novērtēt risinājuma objektivitāti un pareizību." *(sk. Gaidele I. Nolēmumu argumentācija: teorija un prakse. Likums un tiesības, 2002, 4.sēj., Nr.36, 241.lpp.).*

Tātad tiesas pienākums, izšķirot ikvienu strīdu, ir vispusīgi izvērtēt, vai pušu norādītie apstākļi, kas ietilpst pierādīšanas priekšmetā, guvuši apstiprinājumu, un kādas juridiskās sekas piemērojamās materiālo tiesību normas sastāvs saista ar lietas iztiesāšanas gaitā noskaidrotiem faktiem.

Savukārt pusēm ir jāpierāda savu prasījumu un iebildumu pamatotība atbilstoši Civilprocesa likuma 93.panta pirmās daļa noteikumiem.

Tiesas kolēģijas ieskatā prasītāja uz konkrēto strīdu nepamatoti apelācijas sūdzībā ir norādījusi uz Autopārvadājuma likuma un Civillikuma 2232. un 2225.panta normām.

Autotransporta likums reglamentē tiesiskās attiecības starp pārvadātāju, autovadītāju, tīmekļvietnes vai mobilās lietotnes pakalpojuma sniedzēju, ekspeditoru, nosūtītāju, saņēmēju un pasažieri, organizējot un izpildot pasažieru un kravas pārvadājumus kā profesionālu darbību (likuma 2.pants) un tiesas kolēģijas ieskatā šī likuma normas nekādā veidā nav attiecināmas uz konkrētā strīda izšķiršanu.

Savukārt tiesību doktrīnā skaidrots, ka Civillikuma 2232.pants paredz iespēju līdzējiem pirms paša pārvadājuma līguma slēgšanas noslēgt attiecīgu priekšlīgumu. Ja nosūtītājs nenoslēdz pārvadājuma līgumu, t.i., nenodod pārvadāšanai lietu un pārvadātājs nevar izpildīt pārvadājuma līgumu, tas, ievērojot līguma raksturu, var no līguma atkāpties un prasīt savu izdevumu (zaudējumu) atlīdzību (*sk. Latvijas Republikas Civillikuma komentāri. Ceturtā daļa. Saistību tiesības. Autoru kolektīvs prof. K.Torgāna vispārīgā zinātniskā redakcijā. Rīga: Mans Īpašums, 2000, 538.lpp.).*

Arī minētā norma tiesas kolēģijas ieskatā nav piemērojama izskatāmajā lietā, jo, noslēdzot konkrēto Līgumu, puses vienojās par konkrētu kravas pārvadājumu kārtību. Līgums neuzlika atbildētājai pienākumu uzdot prasītājai veikt kādus noteiktus kravu pārvadājumus. Līdz ar to Līgums nav vērtējams kā Civillikuma 2232.pantā minētais priekšlīgums, un tādēļ no tā neizriet atbildētājas saistība atlīdzināt prasītājai tās izdevumus.

Par Civillikuma 2225.pantu tiesību doktrīnā skaidrots, ka samaksa dodama pilnā apmērā tādos gadījumos, kad uzņēmējs ir bijis spiests uzturēties bezdarbībā pasūtītāja norādītajā vietā (*sk. Latvijas Republikas Civillikuma komentāri. Ceturtā daļa. Saistību tiesības. Autoru kolektīvs prof. K.Torgāna vispārīgā zinātniskā redakcijā. Rīga: Mans Īpašums, 2000, 532.lpp.*).

No minētā izriet, ka Civillikuma 2225.panta mērķis ir garantēt uzņēmējam atlīdzību gadījumos, kad darbs ir bijis uzdots, taču pasūtītāja radīta kavēkļa dēļ uzņēmējs nevar darbu pabeigt vai pat tikai uzsākt. Tiesas kolēģija piekrīt atbildētājas argumentiem, ka atbildētāja ar Līgumu nebija piešķīrusi prasītājai jaunu uzdevumu, kura izpildes uzsākšana vai pabeigšana nebija iespējama atbildētājas radīta kavēkļa dēļ. Saskaņā ar Līguma 5.1.punktu atbildētājai bija jāmaksā prasītājai tikai par saņemtiem pakalpojumiem.

Tiesas kolēģija atzīst, ka atbildētāja pamatoti norāda uz to, ka prasība nav celta ne par izdevumu piedziņu, kas pārvadātājam radušies sakarā ar nosūtītāja vainas dēļ radušos nokavējumu vai nenotikušu pārvadājumu (Civillikuma 2232.pants), ne arī nolīgtās samaksas piedziņu par darbu, kuru uzņēmējs nav varējis izpildīt pasūtītāja vainas dēļ (Civillikuma 2225.pants), bet prasība celta par Līguma 7.2.punktā minētās kompensācijas piedziņu. Prasība par Līguma 7.2.punktā minētās kompensācijas piedziņu varētu tikt pamatota vienīgi ar šajā punktā minētā apstākļa iestāšanos - Līguma izbeigšanu bez rakstiska brīdinājuma sešus mēnešus iepriekš. Tā kā šāds apstāklis nebija iestājies, tad tiesas kolēģija atzīst, ka prasītājai nav pamata prasīt Līguma 7.2.punktā minētās kompensācijas samaksu.

Arī no Līguma neizriet apstāklis, ka puses būtu vienojušās par sniedzamo pakalpojumu minimālo apjomu vai regularitāti, līdz ar ko nevar būt šaubas, ka atbildētājai bija rīcības brīvība izmantot prasītājas pakalpojumus tādā apmērā, kādā tā uzskata par nepieciešamu vai vēlamu. Savukārt no tā izriet, ka pušu noslēgtais Līgums negarantēja prasītājai konkrētus ienākumus, līdz ar to prasītāja nevarēja paļauties, ka atbildētājas veikto pasūtījumu apjoms paliks nemainīgs visā Līguma darbības laikā.

Atbilstoši Civillikuma 1504.pantam darījumu iztulkojot jāskatās uz darījumā lietoto vārdu nozīmi, un ja tie nav divējādi saprotami, tad tie cieši jāievēro, ja vien nepierāda, ka tie nesaskan ar dalībnieku gribu. Šajā gadījumā tiesas kolēģijas ieskatā no Līguma 7.2.punktā lietoto vārdu nozīmes skaidri izriet, ka priekšnoteikums prasītājas tiesībām saņemt kompensāciju ir rakstveida brīdinājuma neesamība, nevis atbildētājas faktiskā rīcība.

Tiesas kolēģija piekrīt atbildētājas viedoklim, ka prasītājas apelācijas sūdzībā norādītajiem argumentiem, ka tiesa nav vērtējusi situāciju no pretējā skatu punkta, t.i., ja prasītāja šādā veidā būtu vienpusēji atkāpusies no Līguma, nav nekādas nozīmes lietas izspriešanā, jo tiesai, izskatot konkrēto lietu, ir jāizvērtē atbildētājas rīcības atbilstība Līguma noteikumiem, izbeidzot priekšlaicīgi vienpusēji Līgumu.

Tiesa pareizi ir konstatējusi, ka Līguma 7.1.punkta izpratnē gan prasītājai, gan atbildētājai bija tiesības priekšlaicīgi vienpusēji atkāpties no Līguma, un vienīgais priekšnoteikums šo tiesību izlietošanai bija rakstveida paziņojums otrai pusei sešus mēnešus iepriekš.

Atbilstoši Augstākās tiesas judikatūras atziņām tiesai ir jāiejaucas līgumslēdzēju pušu privātautonomijā, piemēram, situācijās, kad, balstoties uz risināmā strīda apstākļu izvērtējumu, tiek konstatēts, ka darījuma priekšmets ir Civillikuma 1415.pantā norādītām pazīmēm pretēja rīcība. [..]

Civillikuma 1587.pants nepieļķir tiesai pilnvarojumu jautājumu par tiesīgi noslēgta līguma noteikumu izpildi izspriest, balstoties uz vispārīgajiem taisnīguma apsvērumiem, brīvi grozot no likuma vai tiesiska darījuma izrietošās tiesiskās sekas un nepaskaidrojot, kāpēc situācijā, kad līgumu slēguši līdztiesīgi darījuma dalībnieki, vienas puses intereses bauda tiesisku aizsardzību, bet otras - nē *(sk. Latvijas Republikas Augstākās tiesas Civillietu departamenta 2017.gada 24.augusta spriedumu lietā Nr.SKC-211/2017).*

Tiesas kolēģija nesaskata Līguma priekšmetā, 7.1. un 7.2.punktā Civillikuma 1415.pantā uzskaitītās pazīmes. Turklāt, kā to pareizi norāda atbildētāja, tad Līgumu noslēdza divi līdztiesīgi darījuma dalībnieki, kuriem bija pieredze un zināšanas pārvadājumu jomā, un abiem bija vienlīdzīgas tiesības ietekmēt Līguma saturu, tostarp ierosinot tajā grozījumus pirms Līguma parakstīšanas.

Tiesas kolēģija uzskata, ka pretēji apelācijas sūdzībā norādītajam tiesai nebija jāvērtē prasītājas argumenti par tās finansiālajām grūtībām sakarā ar atbildētājas priekšlaicīgu atkāpšanos no Līguma, jo minētajam apstāklim šajā gadījumā nav nekādas nozīmes konkrētās lietas pareizā izspriešanā. Turklāt prasība nav celta par zaudējumu nodarīšanu un to atlīdzināšanu.

Arī prasītājas norādītie Līguma 2.5.un 5.5.punkta noteikumi nav attiecināmi uz konkrēto strīdu, jo no Līguma 2.5.punkta punkta izriet, ka tas attiecas uz minimālo vienas kravas apjomu, nevis nosaka minimālos kravu pārvadājuma apjomus, un tas nav atzīstams par pušu vienošanos attiecībā uz prasītājas sniegto pakalpojumu minimālo apjomu un regularitāti.

Savukārt prasītājas minētais Līguma 5.5.punkts attiecas uz citu prasītājas un atbildētājas sadarbības aspektu, proti, tas regulē kārtību, kādā puses vienojas par izmaiņām pakalpojuma cenā, nevis Līguma vienpusējas izbeigšanas kārtību.

Atbilstoši Civillikuma 1504.pantam darījumu iztulkojot jāskatās uz darījumā lietoto vārdu nozīmi, un ja tie nav divējādi saprotami, tad tie cieši jāievēro, ja vien nepierāda, ka tie nesaskan ar dalībnieku gribu. Šajā gadījumā no Līguma 7.2.punktā lietoto vārdu nozīmes skaidri izriet, ka priekšnoteikums prasītājas tiesībām saņemt kompensāciju ir rakstveida brīdinājuma neesamība, nevis atbildētājas faktiskā rīcība, un šajā sakarā tiesas kolēģija piekrīt atbildētājas viedoklim, ka prasītāja nepamatoti atkāpusies no Līguma 7.2.punktā lietoto vārdu nozīmes, cenšoties šo Līguma punktu

interpretēt savās interesēs un atrast pamatojumu savam prasījumam.

Pie šādiem noskaidrotiem apstākļiem tiesas kolēģija uzskata, ka prasība ir nepamatota un pilnīgi noraidāma.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 43.panta pirmās daļas 10.punktu prasītāja no tiesas izdevumu samaksas valsts ienākumos ir atbrīvota.

Savukārt jautājums par tiesas izdevumu atlīdzināšanu Civilprocesa likuma 41.panta kārtībā nav lemjams, jo atbildētāja nav iesniegusi pierādījumus, kas apliecina, ka tai tiesas izdevumi ir radušies.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 432. - 434.pantu Vidzemes apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģija

nosprieda

pilnīgi noraidīt maksātnespējīgās /Nosaukums 01/ administratores Ritas Skrindas prasību pret akciju sabiedrību /Nosaukums A/ par kompensācijas 179884,19 EUR piedziņu.

Spriedumu var pārsūdzēt kasācijas kārtībā Augstākās tiesas Senātā Civilprocesa likuma 451., 452.pantā minētajos gadījumos 30 dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas - 2023.gada 7.februāra, iesniedzot kasācijas sūdzību Vidzemes apgabaltiesā.

Tiesnesis referents D.Lazdiņš

Tiesnesis A.Bukavs

Tiesnese Z.Cera